

ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒԱԾ ԿԻՆԵՐ

Հեղինակություն
ՇԱՐԼ ՊՕՏԼԵՐԻ

Դաժիսի մ'ինչպէս մըտախոհ՝ աւագներուն վրայ պառկած,
Աչքերն իրենց կը յառեն հարիզոնին ծովերուն,
Զիրար փընտոռոգ ռափերով եւ ձեռքերով մերձեցած՝
Դըւադումներ ռոնին քաղցր եւ սարսուռներ ալ կըծու:

Ուման՝ սըրտեր վերացած մըտերմութեամբ գերերկար,
Պուրակներու խո'րն՝ ուր կայ առուակներու կարկաչիւն,
Կ'երթան երկչոտ մանկութեանց սէրն հեգելով անդադար
Ու կը փորեն կամաչ փա'յտն երիտասարդ ծառերուն:

Որպէս քոյրեր՝ ուրիշներ կը քալեն ծա'նր ու դանդաղ
Տեսիլներով ակադճուն ապառաժից բնդմէշէն,
Լաւայի պէս վերանա'յն ուր տեսած է սուրբ Անտոն
Դիրաննփայլ մերկ ծիծե'րն իր փորձութեանց համօրէն:

Կան ուրիշներ՝ կաթկըքող ռետիններու յոյսին տակ,
Որ խոռոչին մէջը համը անձաւներուն հեք-անոս
Քեզ կը կանչեն օգնութեան իրենց այրո'ղ տներէրուն,
Խըզնի խայթից հինաւորաց քընացուցիչ, ո'վ Բագոս:

Եւ ուրիշներ՝ ծո'ցն որոնց փորուրարներ կը սիրէ,
Որ կը ծածկեն մըտրակներ՝ հանդերձներուն տակ երկար,
Տառապանքի արցունքին կ'խառնեն փրփո'րն հանոյճին
Դիշներնոր մէջ մենիկ, եւ անտառին մէջ մըքար:

Ո՛ր կոյսեր, ո՛ր սատաններ, մարտիրոսներ, հրէշներ,
Իրողութեան անարգիչ դուք էակներ մեծոգի,
Գոչիւններով մերթ լեցուն, մերթ ալ լեցուն լացերով,
Զերմեռանդ ու հեշտամալ, խուզարկուներ անհունի:

Զեր դըթոյսքի'ն մէջ ձեզի՝ հետեւա'ծ է իմ հոգիս,
Իմ խեղճ քոյրեր, կը սիրեմ՝ կը կարեկցիմ որքան ձեզ,
Զեր վըշտերուն համար մութ, ծարաւներուն անլացուրդ,
Դագաղներով լի սիրոյ՝ ձեր սըրտերուն համար մեծ:

ՎԼԵՆԻԿ, 1936

Թարգմանութիւն՝
ՀՐԱԶ ՔԱՋԱՐԵՆՅԻ